

ger til ordningen fra den 1. april 2004. Orloven kan afholdes indtil lovens udløb i 2011, hvis betingelserne er opfyldt på det tidspunkt, hvor orloven ønskes holdt».

Ifølge lov om børnepasningsorlov har man ret til 13 ugers orlov for hvert barn, der er født før den 1. januar 2002.

Ifølge en artikel i Berlingske Tidende den 4. december 2003 benytter ca. 5.000 danskere på nuværende tidspunkt denne ordning. En chefkonsulent fra arbejdsgiverorganisationen Dansk Handel og Service udtaler til avisen, at »det bekymrende set med arbejdsgivernes øjne er, at en masse mennesker nu bliver gjort opmærksomme på, at de har orlov til gode. Der vil givet blive holdt en masse orlov, som ellers ikke ville have været holdt«. Den pågældende forudser således, at brugen af denne ordning vil stige, når forældrene, der er omfattet af loven, får meddelelse om, at de har orlov til gode.

En stigende brug af denne ordning vil være til stor gene for erhvervslivet og koste det offentlige en ekstra sum penge. Spørgeren ønsker derfor ministerens vurdering af, hvor store ekstra omkostninger der kan forventes som følge af denne bestemmelse.

Svar (16/12 03)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Forslaget forventes ikke at medføre øgede udgifter til børnepasningsorlov. Det kan ikke udelukkes, at forslaget kan medføre mindre ændringer i forhold til anvendelsen af børnepasningsorlov. Der vil være forældre, som allerede nu vælger ikke at melde sig til, ligesom andre vil blive mere opmærksomme på muligheden for orlov. Nettoeffekten vurderes imidlertid samlet set at medføre uændrede økonomiske udgifter til børnepasningsorlov.

Spm. nr. S 1243

Til beskæftigelsesministeren (10/12 03) af:

Bent Bøgsted (DF):

»Vil ministeren redegøre for, hvorledes det kontrolleres, og hvem der skal foretage kontrollen af, at vandrende arbejdstagere fra de nye med-

lemslande har været i stand til at forsørge medbragte familiemedlemmer i hjemlandet?«

Begrundelse

Af aftalen mellem aftalepartierne om adgang til det danske arbejdsmarked efter udvidelsen pr. 1. maj 2004 fremgår det, at »forudsætningerne for at kunne medtage familiemedlemmer til Danmark er, at den vandrende arbejdstager har en passende bolig, at det er dokumenteret, at de har forsørgt familiemedlemmerne i hjemlandet og i Danmark er i stand til at forsørge familien«.

Spørgeren er af den opfattelse, at det kan være vanskeligt at foretage en sådan kontrol, og vil derfor gerne have ministerens vurdering af, hvordan man påtænker at kontrollere dette, samt hvem der skal påtage sig denne kontrol.

Svar (19/12 03)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for integrationsministeren. Integrationsministeren har oplyst, at behandlingen af sager vedrørende meddelelse af familiesammenføring til en herværende arbejdstager, som er statsborger i Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet eller Ungarn, efter den 1. maj 2004 vil skulle følge samme retningslinjer som behandlingen af sager vedrørende meddelelse af familiesammenføring til en herværende arbejdstager, som er statsborger i et af de øvrige EU-lande.

I de sager, hvor der stilles et bagudrettet forsørgelseskrav som betingelse for meddelelse af familiesammenføring til en herværende arbejdstager, som er statsborger i et EU-land, jf. artikel 10 i Rådets forordning af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (1612/68), vil udlændingemyndighederne enten forlange en attest fra hjemlandet eller det senere opholdsland, hvoraf det fremgår, at det pågældende familiemedlem forsørges af EF/EØS-statsborgeren, jf. artikel 4, stk. 3, litra e, i Rådets direktiv af 15. oktober 1968 om afskaffelse af restriktioner om rejse og ophold inden for Fællesskabet for medlemsstaternes arbejdstagere og deres familiemedlemmer (68/360), eller på anden måde kræve dokumentation for, at der i en længere årrække er blevet sendt penge til ansøgeren fra EF/EØS-statsborgeren, og at